

CELOSLOVENSKÁ SÚŤAŽ
V HRE NA LESNICI

X. ROČNÍK

„Ak sa stane, že bez Slovenských poľovníckych signálov a fanfár sa nezaobíde ani jedno poľovnícke podujatie, dosiahli sme to, čo sme pri tvorbe zamýšľali: aj trubačstvom pozdvihnúť kultúrnu úroveň poľovníckej činnosti.“

Dr. Pavel Poruban

Ideový autor a spoluautor Slovenských poľovníckych signálov Dr. Pavel Poruban

Hudobný autor Slovenských poľovníckych signálov zaslúžilý umelec Tibor Andrašovan

CELOSLOVENSKÁ SÚŤAŽ V HRE NA LESNICI

X. ROČNÍK

Z POVERENIA ÚSTREDNÉHO VÝBORU
SLOVENSKEHO POLOVNÍCKEHO ZVÄZU

usporadúva

OKRESNÝ VÝBOR SPZ V POVAŽSKEJ BYSTRICI
V RENESANČNOM KAŠTIELI ORLOVÉ

13. a 14. JÚNA 1987

ÚVODOM

Slúži vždy ku cti každému národnému spoločenstvu, každej pospolitosti, keď si vlastnou schopnosťou vie vytvoriť hodnoty, ktoré patria k životu — keď nie je odkázaná na cudzie. Aj v našej poľovníckej činnosti sme donedávna museli v mnohom narábať importovanými a zanesenými pojmami, nemecko-francúzsko-maďarskými a vypomohli sme si aj českými.

Všestranný socialistický rozvoj našej spoločnosti vytvoril podmienky aj na nové vymoženosti v slovenskom poľovníctve. Tak sa na program dňa v ústredných orgánoch Slovenského poľovníckeho zväzu dostala na prelome šesťdesiatych a sedemdesiatych rokov aj otázka slovenských poľovníckych signálov. Slovo dalo slovo a prišiel čin.

Zásluhou týchto orgánov a konkrétnym tvorivým pričinením MVDr. Pavla Porubana a zaslužitého umelca Tibora Andrašovana zazneli v roku 1970 na našej scéne, v slovenskom poľovníckom dianí, pôvodné a prvé Slovenské poľovnícke signály, dielko prvého ako autora textov a druhého ako hudobného skladateľa.

Bolo a je to vo svojom svete dielko kultúr-

nospoločenské, kultivovaný návod na kultivovanú činnosť pri početných poľovníckych príležitostiach, charakteru organizačného, poriadkového, usporiadateľského i slávnostného. Bolo a je to dielko vyrastajúce, ako sa vraví, z našich domácich koreňov, z mentality a temperamentu nášho ľudu. Jeho náplň je rezká i povznášajúca a kde treba aj melodická. Slovenské poľovnícke signály sú však prístupné a zrozumiteľné, najmä svojou hudbou, aj medzinárodne.

Prvý raz v histórii slovenského poľovníctva objavilo sa a máme niečo — slovo s hudbou a hudbu so slovom —, čo vnáša do poľovníckej činnosti nielen náladu, ale aj — a to najmä — usporiadanosť a estetickosť. Signály navodzujú činnosť, ktorá sa má pri poľovníckych úkonoch odohrávať, vedú k disciplíne, lebo sú aj povelmi a rozkazmi, a hudbou i slovom tiež zošľachujú ducha.

Slovenské poľovnícke signály zodpovedajú nám — všetkým, zodpovedajme aj my im — všetci.

Dr. JÁN LAPSANSKÝ

LESNICA

a jej miesto v slovenskom poľovníctve v minulosti

Kedy prišiel človek na to, že sa dá z mušle alebo dutého volského roha vylúdiť zvuk, presne nevieme. Isté však je, že Sumerovia, Gréci, Rimania poznali trúbku. Najskôr iba tú z prírodného materiálu, neskôr doplnenú či vylepšovanú plechovým nátrubkom a korpusom. Bol to nástroj pre dorozumievanie sa na diaľku, čo bolo potrebné najmä v remesle vojenskom, no a, pravdaže, pri love zveri, ktorú bolo potrebné najmä v minulosti nadháňať a obkľučovať. V nepriehľadnom a rozľahlom teréne bol lov zveri priam závislý na zvukových signáloch, ktorými sa účastníci lovu dorozumievali či už hlasným volaním, alebo trúbením. O tom, že už Slovania používali lovecký roh, je iba málo dokladov. Pokladáme však za isté, že na rozľahlých nivách, ako aj v hlbokých a neprístupných lesoch zaznieval lovecký roh aspoň vtedy, keď si na poľovačku vyšla kniežacia či vladykova družina. Pri tejto príležitosti spomeňme o l i f a n t, najmenej tisíc rokov známy starofrancúzsky lovecký roh, ktorý sa na naše územie (konkrétne do Prahy) dostal najpravdepodobnejšie v 14. storočí. Možno, že tento nástroj — inak bohato zdobený a umelecky vyzrávaný — zohral významnú úlohu v začiatkoch rozvíjania sa loveckého trubačstva, i keď priame doklady o zavedení loveckého rohu v našom poľovníctve sú až zo 17. storočia.

Územie Slovenska bolo oddávna vhodným teritóriom pre chov a lov zveri. Svedčia o tom urbariálne výkazy, vyobrazenia i samotné troje v zbierkach našich múzeí. Je teda zrejme,

že šľachtické poľovačky už od 16. a 17. stor. neobišli sa bez lesného rohu, alebo signálnej trúbky. V rozľahlých revíroch Považia, Oravy, Turca, Spiša atď., istotne zaznieval imponujúci zvuk roha, ktorý oznamoval, velil i zvolával. Smotánka vtedajších feudálov bola doslova odkázaná na tento nástroj, aby v slovenských horách nezablúdila, ba podľa zvuku trúbky sa ľahšie dostala k cieľu. Najmä na veľké panstvá — napr. grófa Coburga v Gemeri — pozývali hostí z celej strednej Európy, kde našiel lesný roh uplatnenie praktické i estetické. Po vypuknutí svetovej vojny v roku 1914 nastáva v loveckom trubačstve útlm, ktorý trvá približne do polovice tridsiatych rokov. Až v tomto období prijala Česká myslivecká jednota (r. 1936) do oficiálneho používania Signály pro lesnici B, zložené prof. Dr. Antonínom Dykom. Za týmito signálmi siahali aj mnohé slovenské, najmä lesnícke inštitúcie. Lesnica sa dostala teda aj do rúk slovenských lesníkov a oveľa redšie alebo celkom skúpo i do rúk poľovníkov. Prijemný a slávnostne znejúci tón zošľachteného, vekmi determinovaného nástroja vnášal v niektorých slovenských poľovníckych organizáciách do vedomia jej členov potrebu rozvinúť jeho uplatnenie do najväčšej šírky, a to v oblasti etickej i estetickej. História slovenského poľovníckeho trubačstva má teda korene aj v hlbokéj minulosti nášho národa. Napokon celkom logicky vzniká potreba ozdobiť naše poľovnícke dianie prekrásnym zvukom lesnice.

VZNIK Slovenských poľovníckych signálov

Naozajstný rozvoj slovenského poľovníckeho života bol možný až v podmienkach rozvíjajúceho sa socializmu. Kým v období prvej republiky, i pred jej vznikom, bolo poľovanie výsadou iba majetnejších vrstiev, po oslobodení našej vlasti Sovietskou armádou otvorila sa perspektíva poľovníctva všetkým pracujúcim. No fakt, že poľovníctvo zľudovelo, ešte neznamenal jeho rozvoj vo všetkých sférach činnosti, najmä nie v oblasti estetiky, teda i trubačstva. I keď veľa členov Slovenského poľovníckeho zväzu pocítovalo hlbokú absenciu rýdzo slovenských poľovníckych signálov na schôdzkach a poľovačkách, i naďalej sa — aj to iba kde tu — in-
tepretovali české poľovnícke signály. Pritom známa hudobnosť a spevnosť slovenského ľudu poskytovali široké možnosti a podklady z množstva národných piesní aj pre skladateľskú činnosť. Takmer vo všetkých odvetviach nášho kultúrneho života rozvíjala sa slovenská hudba do nebývanej krásy. Rovnako tomu bolo v poľovníctve. Slovenský poľovník, ktorého krajina sa právom môže nazývať eldorádom poľovnej zveri a rajom pre poľovnícke záujmy, musel dospieť k názoru, že k dobrovoľnej hospodárskej a športovej činnosti patrí aj estetická činnosť, ktorá by zvyrazňovala nielen poľovné bohatstvo, ale skrášľovala aj osobný prístup k tomuto daru prírody. A skultúrniť poľovnícku činnosť najvýraznejšie možno hudbou.

Ústredný výbor Slovenského poľovníckeho zväzu v období priprav na 50. ročné jubileum založenia prvej poľovníckej organizácie na Slo-

Zaslúžilý umelec Tibor Andrašovan pri interpretovaní pochodu K horám

vensku (vznikla r. 1920) upriamil svoj záujem aj týmto smerom. Politicko-výchovná komisia ÚV SPZ sa uzniesla na tom, že oslavy 50. výročia vzniku organizácie uskutočnia sa otvorením Slávnostnými poľovníckymi fanfarami. Touto úlohou bol poverený člen komisie Dr. Pavol Poruban. Napísal texty, ktoré potom zhudobnil zaslužilý umelec Tibor Andrašovan. Týmto rozhodnutím politickovýchovnej komisie ÚV sa niekoľkoročná myšlienka a seriózný zámer stali skutočnosťou.

Jubilejné oslavy v roku 1970 boli už otvorené „Slávnostnými fanfarami pre lesné rohy“ a rezkým pochodom slovenských poľovníkov „K horám“. Dlhotrvajúci potlesk pléna nebol iba odmenou obidvom autorom, ale súčasne potvrdzoval úprimnú radosť z toho, že sa konečne vyplňa dlhotrvajúca medzera v hudobnom prejave slovenského poľovníctva. Spolu so Slávnostnými fanfarami pre lesné rohy a skladbou K horám vznikla aj Poľovníkova rozlúčka a 10 základných poľovníckych signálov pre lesnicu, ktoré sa dajú použiť nielen na poľovačkách, ale i pri každej poľovníckej činnosti. Boli a sú to

Slovenské poľovnícke signály, ktorých textová i hudobná hodnota je na požadovanej úrovni, lebo ich možno stavať do radu s inokrajovými signálmi. Autori pri ich komponovaní prihliadali na ich účelnosť a jednoduchosť, teda dosažiteľnosť pre všetkých, ktorí chcú siahnuť po lesnici a vystúpiť s ňou pred poľovnícku i nepoľovnícku verejnosť.

V r. 1971 vydal Slovenský poľovnícky zväz „Slovenské poľovnícke signály“ pre potreby našich poľovníkov ako brožovanú notovú predlohu a v r. 1976 bola zhotovená i stereoplatňa ako pomôcka pre trubačov. Účinnosť a význam Slovenských poľovníckych signálov bola prakticky overená po prvýkrát v r. 1971, v PZ Modra — pole. Tu sa overil aj ich význam a potreba pri dodržiavaní bezpečnosti a pokynov pri love zveri, ako aj ich estetická hodnota.

Vznikom Slovenských poľovníckych signálov doplníme medzeru v hudobnej činnosti slovenského poľovníctva. Hlas lesnice znie v Tatrách — v prívetivej kosodrevine — ako i na Žitnom ostrove, v prítulnej a voňavej chlebovej krajine.

ZALOŽENIE SÚŤAŽE v hre na lesnici

V propagácii šírenia hry na lesnicu zohral veľkú úlohu časopis Poľovníctvo a rybárstvo. Pracovníci redakcie pod vedením prom. fil. Ladislava Grmana, šéfredaktora časopisu — sa ujali iniciatívy a už v r. 1977 začali pripravovať koncepciu budúcich celoslovenských súťaží. Bolo jasné, že myšlienka šírenia a uplatňovania trubačstva v našich poľovníckych združeniach musí v tých najprvších začiatkoch preniknúť k záujemcom z ústredných orgánov slovenského poľovníctva.

Keďže nové signály boli už odborné zhodnotené, v praxi overené, zrodili sa takpovediac z národných melódii, mohli sa ponúknuť našim poľovníkom ako základný materiál pre nácvik hry na lesnicu. Ukázalo sa, že po tomto materiáli siahli mnohé združenia s nedeľnosťou a radosťou. Túto zdravú lačnosť bolo treba využiť aj v rozširovaní záujmu o trubačstvo, čo súdruhovia v redakcii PaR ihneď pochopili a tejto možnosti sa chytili. Išlo o to, aby sa lesnica dostala do každého poľovníckeho združenia a aby sa Slovenské poľovnícke signály interpretovali na každom poľovníckom podujatí. No a, pravdaže, relatívne v čo najkratšom období. Cieľ sa dal dosiahnuť iba založením súťaže, v ktorej by si členovia SPZ, trubači, nemerali iba svoje kvality v trúbení, ale si aj navzájom vymieňali skúsenosti. V redakcii časopisu bolo teda rozhodnuté, že prvý ročník Celoslovenskej súťaže v hre na lesnici sa uskutoční už v roku 1978, t. j. v rámci tridsaťročného jubilea založenia časopisu Poľovníctvo a rybárstvo. Autor

textov, Dr. Pavol Poruban, vtedajší zástupca šéfredaktora PaR, vypracoval kritériá súťaženia, podľa ktorých by odborná komisia mohla zhodnotiť vystúpenie trubača v súťaži čo najlepšie a súčasne i najspravodlivejšie. Išlo o intonáciu, dynamiku, čistotu tónu, postoj trubača, jeho oblečenie a celkový dojem. Tieto kritériá sa na súťažiach zachovávajú dodnes. Ďalej sa vypracovali propozície prvého ročníka súťaže a uverejnili sa v časopise Poľovníctvo a rybárstvo. Taktó boli na súťaž pozvaní trubači, členovia SPZ, ako aj lesnicke školy a lesné závody.

Prvý ročník súťaže v trúbení na lesniciach sa uskutočnil podľa zámeru redakcie PaR.

Kvarteto lesných rohov PZ Modra-pole. V. Sikula, A. Sikula, P. Poruban, P. Blahovič

PRVÝ ROČNÍK súťaže na Agrokomplexe v Nitre

Keď zalistujeme v kronike súťaží, prípadne nazrieme do starších ročníkov časopisu PaR, nájdeme dátum 24. júna 1978. V tento deň sa uskutočnil prvý ročník Celoslovenskej súťaže v hre na lesnici. Už prvé stretnutie súťažiacich ukázalo, že poľovníci a lesníci trubači zobrali nové podujatie veľmi vážne a zodpovedne. Predpoklady sa potvrdili, stúpila zodpovednosť organizátorov nielen za prvý ročník súťaže, ale aj za prípravu ďalších ročníkov. Posudzovateľská komisia v zložení: L. Grman, V. Šikula, P. Blahovič a P. Poruban hodnotili súťažiacich podľa nastolených kritérií. Do súťaže sa prihlásili jednotlivci i súbory z organizácií ako: Stredná lesnícka škola Liptovský Hrádok, Štátne lesy Smolenice, Poľovnícke združenie Posed Brezina, Poľovnícke združenie Modra-pole a ďalší. Súťaž sledovali diváci — návštevníci Agrokomplexu a jednotlivé vystúpenia trubačov i tru-

Vítazom prvého ročníka sa stal A. Šikula, PZ Modra-pole (prvý sprava)

bačských súborov odmeňovali potleskom. Bola to neopakovateľná atmosféra, životný zážitok najmä pre aktérov súťaže. Tóny lesnice rozliehali sa priestormi nitrianskeho výstavniska ako radostné zvolanie tých, ktorým myšlienka slovenského trubačstva nedala už dlhé roky predtým pokoja. Bola to naozajstná spoločensko-poľovnícka udalosť, ktorá v účastníkoch podujatia zanechala mocný a trvalý dojem, hlboký zážitok. Víťazom prvého ročníka v kategórii jednotlivcov stal sa *Alexander Šikula* z PZ Modrapole, ktorý súčasne získal aj putovný pohár redakcie PaR. Na druhom mieste sa umiestnil *Ing. Mikuláš Šimek* z LZ Smolenice a na treťom mieste *Ján Hýll* zo SLTS Liptovský Hrádok. V kategórii súborov sa na prvom mieste umiestnili študenti *SLTS Liptovský Hrádok* v zastúpení J. Ballom, J. Hýllom a Š. Viskupom, ktorí taktiež získali putovný pohár časopisu PaR. Na druhom mieste sa umiestnili *ŠL Smolenice* a to: Ing. Šimek, A. Bukna a V. Žigo. Na treťom mieste skončili súťaž členovia *PZ Posed Brezina*, súrodenci Š. Geňo, A. Geňo a D. Geňo.

Prvý ročník uskutočnený na Agrokomplexe v Nitre 24. VI. 1978 otvoril cestu slovenským poľovníckym trubačom k lesnici a k jej širokému spoločenskému, praktickému i estetickému uplatneniu v našich poľovníckych i lesníckych inštitúciách. Súťažiaci sa rozchádzali s perspektívou ďalších stretnutí a súčasne so zámerom vystupovať s lesnicou v domácom prostredí a získavať pre hru na lesnici ďalších záujemcov.

OV SPZ POVAŽSKÁ BYSTRICA iniciátor a organizátor ďalších ročníkov súťaže

Po úspešnom priebehu prvého ročníka súťaže stáli pracovníci redakcie PaR pred úlohou vyhliadnuť pre konanie ďalších ročníkov optimálne miesto i ochotný team organizátorov spomedzi okresných výborov SPZ. Keďže sa viac rokov za sebou v politickovýchovnej a osvetovej činnosti na popredných miestach umiestňoval OV SPZ v Považskej Bystrici, rozhodlo sa, aby sa nasledujúci ročník uskutočnil práve v tomto okrese. Impulz k tomu dal s. Anton Králik, predseda politickovýchovnej komisie OV SPZ Považská Bystrica, a to pri príležitosti otvorenia novovybudovaného poľovníckeho domu, ktorý sa stal sídlom OV a má priestornú spoločenskú miestnosť, pekné a akustické okolie. Druhý ročník sa uskutočnil teda v tomto prostredí.

Druhý ročník súťaže sa konal 2. VI. 1979 v Považskej Bystrici v Dome poľovníkov. Zúčastnili sa ho aj mnohí žiaci zo Stredného odborného učilišťa lesníckeho v Banskej Štiavnici s Ing. Jánom Holým, riaditeľom školy, zanietným propagátorom a učiteľom hry na lesnici. Súťaž hodnotila štvorčlenná komisia v zložení: Vincent Šikula, Ján Lapšanský, Alfonz Havarik a Pavol Poruban. Víťazom sa opäť stal *Alexander Šikula* z LZ Modra-pole, na druhom mieste *Ing. Mikuláš Šimek* z LZ Smolenice a na treťom *Dušan Geňo* z PZ Posed Brezina. V kategórii súborov boli umiestnenia nasledovné: 1. miesto LZ Smolenice (Ing. M. Šimek, A. Bukna, V. Pisarik), 2. miesto SOUL Banská Štiavnica (V. Pinka, F. Zvanko, J. Zapalač), 3.

miesto PZ Posed Brezina (A. Geňo, D. Geňo, Š. Geňo).

Tretí ročník sa uskutočnil v dňoch 30. a 31. mája 1980 v Durdovom, v Pružinskej doline, v okrese Považská Bystrica. V malebnom prostredí pod skalami Strážovskej hornatiny sa viacerí zo súťažiacich stretli už po tretíkrát. Treba poznamenať, že v dôsledku úprav finančného hospodárenia vo Vydavateľstve Obzor, redakcia PaR odovzdala usporiadanie tohto ročníka ÚV SPZ, ktorý organizáciou súťaže opäť poveril OV SPZ v Považskej Bystrici. Súdruhovia aj tentokrát zvládli svoju úlohu k spokojnosti

Víťaz plateho ročníka v kategórii súborov: študenti SOUL B. Štiavnica

všetkých. Hodnotiteľská komisia v zložení J. Lapšanský, J. Holý a J. Kabzan udelila titul víťaza *Jozefovi Martišovi* z PZ Bojnice i s putovnou cenou ÚV SPZ. Na druhom mieste sa umiestnil *Alexander Šikula* z PZ Modra-pole, na treťom *Ing. Mikuláš Šimek* z LZ Smolenice. V súboroch bolo nasledovné poradie: 1. miesto LZ Smolenice (Ing. M. Šimek, A. Bukna a V. Pisarik), 2. miesto PZ Poseď Brezina (D. Geňo, A. Geňo a S. Geňo), 3. miesto *Vysoká škola lesnícko-drevárska Zvolen* (J. Dóczy, A. Giertli, N. Hatala).

Štvrtý ročník prebiehal opäť v Dome poľovníkov v Považskej Bystrici dňa 21. novembra

1981. Hodnotiaca komisia pracovala v zložení: V. Šikula, P. Blahovič, A. Šikula a ako najlepších jednotlivcov posúdili: 1. miesto *Jozef Martiš*, PZ Bojnice, 2. miesto *Viktor Pisarik*, LZ Smolenice, 3. miesto *Marián Plenta*, SOUL Banská Štiavnica. V súboroch bolo umiestnenie: 1. miesto LZ Smolenice (Ing. M. Šimek, A. Bukna, V. Pisarik), 2. miesto SOUL Banská Štiavnica (J. Šipka, M. Plenta, J. Svec), 3. miesto OV SPZ Bardejov (J. Biskup, J. Kvokačka, J. Pillar). Víťazi si opäť domov odvážali putovné ceny a vecné ceny s diplomami.

Piaty ročník sa uskutočnil 27. novembra 1982 v Dome poľovníkov v Pov. Bystrici, súťaže sa

Miesto súťaže
VI. ročníka Dom
kultúry ROH Púchov

zúčastnilo 36 jednotlivcov a 9 súborov. Do komisie boli určení: P. Poruban, J. Holý, M. Húževka a J. Kováč. Na 1. mieste sa umiestnil *Jozef Martiš*, PZ Bojnice, na 2. mieste *Marián Plenta* zo SOUL Ban. Štiavnica, na 3. mieste *Ing. M. Simek*, LZ Smolenice. V súboroch bolo poradie: 1. miesto *SOUL Ban. Štiavnica* (M. Plenta, V. Zapalač, Z. Rendek), 2. miesto *LZ Smolenice* (Ing. M. Simek, A. Bukna, V. Pisarik), 3. miesto *OV SPZ Pov. Bystrica* (F. Deďič, J. Orihel, M. Húževka).

Šiesty ročník Celoslovenskej súťaže v trúbení na lesniciach sa uskutočnil dňa 4. júna 1983 v Dome kultúry ROH Púchov, pod záštitou hostiteľských združení PZ Dúbrava Púchov a PZ Hradisko Púchov. To je novinka, tak ako aj fakt, že OV SPZ v Považskej Bystrici vyhládol pre konanie budúcich ročníkov riaditeľa, ktorý v čele organizačnej skupiny pripravuje koncepciu, koordinuje a usmerňuje prípravu ročníka, ako aj samotný jeho priebeh. Je ním Milan Húževka, osvetový pracovník Domu kultúry ROH v Púchove, dlhoročný člen SPZ, aktívny interpret v hre na lesnicu, jej nadšený obdivovateľ a propagátor. I do hodnotiacej komisie boli pozvaní naslovovzatí hudobní odborníci: Leoš Komárek, hudobný režisér Čs. rozhlasu v Bratislave a Dušan Mareček, šéf-dirigent Posádkovej vojenskej hudby v Bratislave. Spolu s Dr. Pavlom Porubanom vyhodnotili popredné miesta v súťaži nasledovne: 1. miesto v súťaži jednotlivcov získal *Jozef Martiš* z PZ Bojnice, ktorý popri diplome si odnáša natrvalo i putovnú cenu, 2. miesto obsadil *Anton Bukna*, ŠL Smolenice, 3. miesto získal *Ján Vasiľ*, OV SPZ Michalovce. V súťaži súborov bolo poradie: 1. miesto *SOUL Banská Štiavnica* (M. Plenta, V. Zapalač, Z. Rendek), 2. miesto *OV SPZ Topoľčany* (J. Krajčovič, M. Mosnár, P. Šianský), 3. miesto *OV*

SPZ Michalovce (Š. Kubiček, J. Vasiľ, T. Bevilacqua).

Siedmy ročník sa konal opäť v Púchove, v areáli chaty PZ Dúbrava v Púchove-Kebli dňa 9. a 10. júna 1984. Komisia v zložení L. Komárek, D. Mareček a P. Poruban vyhodnotila súťaž nasledovne: V súťaži jednotlivcov sa umiestnil na 1. mieste *Jozef Martiš*, PZ Bojnice, 2. miesto získal *Ing. Mikuláš Simek*, LZ Smolenice a na 3. mieste sa umiestnil *Tibor Bevilacqua*, PZ Družba Petrovice. V súboroch bolo umiestnenie nasledovné: 1. miesto *OV SPZ Michalovce* (Š. Kubiček, T. Bevilacqua, J. Vasiľ), 2. miesto *OV SPZ Topoľčany* (J. Krajčovič, L. Krajčovič, M. Mosnár), 3. miesto *SOUL Ban. Štiavnica* (M. Plenta, V. Zapalač, Z. Rendek). V doterajšej histórii súťaže po prvý raz vystúpili aktívne aj zástupcovia krúžkov Mladých priateľov poľovníctva Ján Jancík (OV SPZ Pov. Bystrica) a Ján Masnica (OV SPZ Čadca). Obidvaja predviedli hru na lesnicu na dobrej úrovne.

Ôsmy ročník sa uskutočnil 25. a 26. mája 1985 pod záštitou PZ Strojár Dubnica na chate Vršatec v okrese Pov. Bystrica. Niesol sa v znamení 15. výročia vzniku Slovenských poľovníckych signálov. Hodnotiaca komisia P. Poruban, L. Komárek a nový člen *Jozef Brečka* z Posádkovej vojenskej hudby v Bratislave určila nasledovné poradie: 1. miesto v súťaži jednotlivcov získal *Jozef Martiš* z PZ Bojnice, 2. miesto *Marián Plenta*, SOUL Ban. Štiavnica a 3. miesto *Tibor Vincze*, SOUL Ban. Štiavnica. V súťaži súborov 1. miesto získal *LZ Smolenice* (Ing. M. Simek, A. Bukna, V. Pisarik), 2. miesto *OV SPZ Žiar nad Hronom* (Ing. D. Hronský, D. Lacko, E. Čierny), 3. miesto *SOUL Banská Štiavnica* (M. Plenta, M. Zapalač, R. Debnár).

Deviaty ročník. Zápolenia ôsmych ročníkov

ukázali, že je potrebné rozlišovať hru na lesnici aj podľa vekových kategórií. Preto sa organizátori súťaže spolu s hodnotiacou komisiou rozhodli zriadiť v súťaži jednotlivcov dve vekové kategórie: do 20 rokov a nad 20 rokov. Súborov sa táto úprava netýkala vzhľadom k obtiažnosti zostavenia trubačského tria v podmienkach rozvíjajúceho sa poľovníckeho trubačstva. Ďalej bolo stanovené, že súťaže sa môžu zúčastniť aj nečlenovia SPZ, pravda, iba do vekovej hranice 18 rokov. Tým chceli organizátori súťaže pozitívne ovplyvniť jednak účasť v súťaži a jednak spravodlivejšie vyhodnotenie. Hodnotiteľská komisia Dr. Poruban, L. Komárek a J. Brečka vyhodnotili súťaž takto:

V kategórii jednotlivcov do 20 rokov 1. miesto obsadil *Marián Plenta* z OV SPZ Galanta, 2. miesto *Milan Stupár* zo SLTŠ Lipt. Hrádok, 3. miesto *Ján Jancík* z PZ Dúbrava Púchov. V kategórii jednotlivcov nad 20 rokov 1. miesto obsadil *Jozef Martiš* z PZ Bojnice a *Miroslav Neužil* zo SOUL B. Štiavnica, 2. cena nebola udelená, 3. miesto získal *Michal Kadlót* z OV SPZ Poprad. Zo súborov získala 1. miesto *SLTŠ Lipt. Hrádok* (J. Auješký, M. Stupár, L. Kendrala), 2. miesto *OV SPZ Topoľčany* (V. Humaj, M. Humaj, M. Fiantok), 3. miesto *LZ Smolenice* (Ing. M. Šimek, A. Bukna, V. Pisarič).

Deviaty ročník súťaže sa uskutočnil v dňoch 21. a 22. júna 1986, zorganizovaný OV SPZ v Pov. Bystrici v Manínskej Tiesňave na chate PZ Manín-Pov. Teplá.

Z prehľadu doterajšieho konania súťaží je zremé, že spomedzi slovenského poľovníckeho, trubačského kolektívu vyrástli niektorí kvalitní jedinci i súbory. Napríklad *Jozef Martiš* z PZ Bojnice (OV SPZ Prievidza) získal prven-

stvo viackrát za sebou, Ing. Mikuláš Šimek, Marián Plenta, Miroslav Neužil, ale i dlhý rad ďalších a ďalších zodpovedných a spoľahlivých sólistov. Tiež súbory Lesného závodu Smolenice, SOUL Banská Štiavnica, OV SPZ Michalovce, OV SPZ Topoľčany a ďalších stali sa oporami a garantami rozvoja trubačstva v našich okresných a miestnych organizáciách.

Slovenský poľovnícky zväz touto kultúrnou súťažou dáva možnosť širokým vrstvám poľovníkov a trubačov zapájať sa do pekného poľovníckeho diania, vedie a utvrdzuje svojich členov v úcte ku zveri a práci na zachovaní živého prírodného bohatstva našej vlasti. Lesnica, ktorá je symbolom kultúrneho prístupu k poľovníckej činnosti svojim hlasom oslavuje ušľachtilé vzťahy poľovníka k životnému prostrediu, v ktorom vykonáva svoju činnosť.

Veď i IV. zjazd Slovenského poľovníckeho zväzu, ktorý rokoval v duchu splnenia záverov XVI. zjazdu KSC vo svojej správe konštatoval, že Celoslovenská súťaž v trúbení poľovníckych signálov napomáha pri zvyšovaní úrovne a používaní Slovenských poľovníckych signálov v poľovníckej praxi. Do svojho plánu hlavných úloh Slovenského poľovníckeho zväzu od IV. do V. zjazdu SPZ na úseku politickovychovnej práce zakotvil úlohu, rôznymi formami naďalej prehĺbovať a rozvíjať poľovnícke tradície a zvyklosti, medzi ktoré nesporne patrí i hudobná činnosť poľovníckych trubačov.

Účastníkom X. jubilejného ročníka súťaže v trúbení Slovenských poľovníckych signálov na lesniciach prajeme veľa krásnych zážitkov. Nech zvučný hlas lesníc zaznieva horami, poliami a dolinami a nesie sa ako pozdrav celej poľovníckej rodine!

ZAPÁJA SA I MLÁDEŽ

Akože inak? Do hry na lesnici zapája sa i budúcnosť slovenského poľovníctva — mládež. Predovšetkým očakávame, že to bude mládež z lesníckych škôl a učilišť, ale i mládež z bývalých poľovníckych krúžkov, dnes z krúžkov Mladých priateľov poľovníctva. Posledné ročníky našich celoslovenských súťaží ukázali, že je to perspektíva sľubná a opodstatnená. Viaceré okresné organizácie venujú tejto otázke veľa pozornosti. Liahňou mladých trubačov, dá sa to aj tak nazvať, je už viac rokov Stredné odborné učilište lesnícke v Banskej Stiavnici, kde sa pedagogický zbor, na čele s Ing. J. Holým a neskôr s Ing. J. Ivaničom, riaditeľom učilišťa, chopil lesnice, ako účinného esteticko-výchovného prostriedku, ktorým možno získať mladých adeptov poľovníctva a tým aj poľovníckeho trubačstva pre našu vec. Na SOUL sa stalo zvykom masovo rozširovať praktické i estetické použitie lesnice, čo malo kladný vplyv na chovanie i učebnopraktický výkon absolventov tohto učilišťa. Možno uviesť aj ďalšie príklady (SLTS L. Hrádok), ktoré potvrdzujú naše zámery i dosažiteľné nádeje. Rovnako viaceré krúžky mladých priateľov poľovníctva pri našich PZ rozvíjajú činnosť mládeže všestranne. Aj tak, ako si to želáme. Učia nadaných chlapcov poľovníckym signálom. Preto sa mohli posledných ročníkov zúčastniť niektorí chlapci ako aktívni trubači, ba čo viac, získali v nich pozoruhodné umiestnenia. Myšlienka, vytvoriť pre mládež z lesníckych škôl a krúžkov Mladých priateľov poľovníctva osobitnú kate-

Marián Plenta, víťaz IX. ročníka v kategórii do 20 rokov

góriu, ukázala sa i v praxi ako potrebná a navyše veľmi účinná. Určuje naše ďalšie zámery v oblasti rozvoja poľovnickeho trubačstva a súčasne ho nebývalou mierou oživuje a upevňuje. Absolventi lesníckych škôl umiestnení do praxe popri svojej profesii interpretujú, propagujú a šíria Slovenské poľovnicke signály na území celého Slovenska, čo je zárukou ich vžívania sa ako potreby pri činnosti našich poľovníckych združení a lesných závodov. Preto si myslíme, že práve mládež stáva sa tým najhlavnejším a súčasne najúčinnnejším komponentom šírenia slovenského poľovnickeho trubačstva. V perspektívach a nových úlohách, ktoré

nás čakajú v našej spoločnej práci v nasledujúcom období, budeme prikladať tomuto poznaniu všetku vážnosť a zodpovednosť. Do poľovnickeho trubačstva zapojíme mládež ešte väčšou mierou a ešte s väčším zaujatím. Podmienky na to z časti sú a z časti ich zodpovedné inštitúcie ešte vytvoria. Isté je, že v doterajšom rozvoji slovenského poľovnickeho trubačstva zohrala mládež dôležitú úlohu. Nie výnimočne, ale celkom zákonite, tak, ako doteraz už nie po prvýkrát. Toto počínanie našej mládeže si veľmi ceníme a jej lásku k lesnici si vážime.

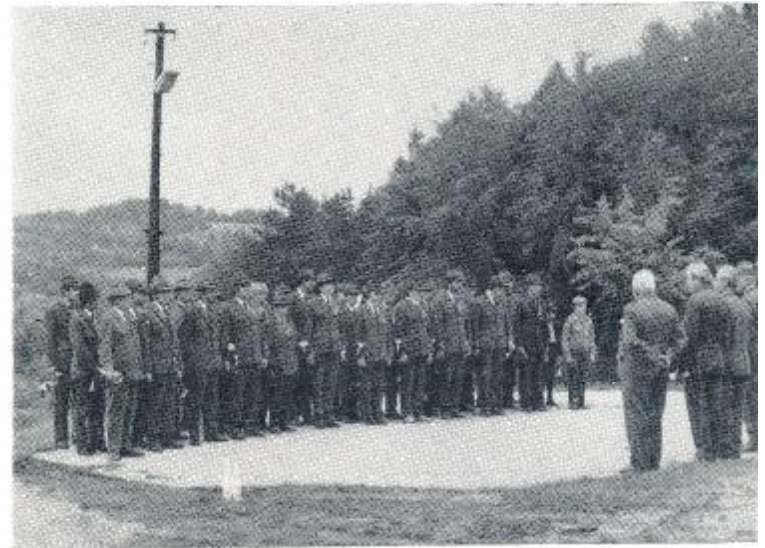
PERSPEKTÍVY a uplatnenie lesnice v slov. poľovníckom dianí

Od zrodu poľovnickeho trubačstva na Slovensku, od započatia celoslovenských súťaží až po tieto dni bdela nad podujatiami politickovýchovná komisia ÚV SPZ, menovite a postupne Ing. Milan Repa, Ing. Viliam Križik a Dr. Jozef Drgoňa, jej predseda. Bola a je to záruka kvantitatívneho i kvalitatívneho smeru vývoja i šírenia slovenského poľovnickeho trubačstva, jeho upevňovania a udomácnovania sa v našich poľovníckych združeniach, ako aj v lesníckych inštitúciách. A nielen to. Spolu s hrou na lesnici „sťahuje“ sa do vedomia členov SPZ potreba vypočuť si aspoň občas hlas lesného rohu, klasického dychového nástroja, bez ktorého si estetickú stránku nášho poľovníctva ani nemožno predstaviť. Preto organizátori a tvorcovia súťaže v hre na lesnici zaraďujú do celkového programu jednotlivých ročníkov (konkrétne od 7. ročníka, konaného v Púchove-Keblí) vystúpenia hornových kvartiet ako Corni di Bratislava pod vedením Jána Vondru (vystúpil v 7. ročníku), alebo kvarteto Jána Kalužného zo Štátneho konzervatória v Žiline (vystúpil v 8. a 9. ročníku). Z ich nástrojov zazneli skladby takých autorov ako sú Leopold Eugen Měchura, Francesco Antonio Rosetti, Karl Mária von Weber, Zdeněk Provoznic a ďalší. Vystúpenie kvarteta Vráblovcov z Púchova (9. roč.) s hrou na ľudové trombity demonštrovalo zasa starú — pastiersku i poľovnícku ľudovú tradíciu dychových nástrojov na našom území. Popri zážitku z hry na lesnici mali účastníci posledných ročníkov možnosť oddať sa aj zážitku umelec-

kému, ktorého ozveny odrážali bralá úžasných prírodných scenérií Vršatca a Manínskej Tiesňavy. Kladieme si teda náročnú úlohu:

Našich poľovníkov aj esteticky vychovávať. Pre zodpovednú poľovnícku činnosť získavať ich pekným a hodnotným umením. Je teda odôvodnené, aby sme Slovenské poľovnícke signály, ale aj ostatnú poľovnícku hudbu uvádzali sústavne do života. S týmito otázkami zaoberala sa aj plenárna schôdza účastníkov 7. ročníka dňa 10. VI. 1984, ktorá poverila riaditeľa súťaží Milana Húževku, aby politickovýchovnej komisii ÚV SPZ predložil návrhy, ktoré by

Prostredie okolia chaty PZ Dúbrava-Púchov, kde sa konal VII. ročník súťaže

v budúcnosti pozitívne vplývajú na rozvoj trubačstva. Ide najmä o to:

- ustáliť, aby na všetkých poľovníckych podujatiach (najmä kynologických, streleckých, spoločenských atď.) používali sa Slovenské poľovnícke signály a fanfáry,
- vydať pokyny všetkým našim OV SPZ, aby zabezpečili výchovu aspoň jedného vlastného trubačského súboru a každé PZ aspoň jedného sólistu,
- dbať o jednotné označenie a oblečenie poľovníckych trubačov,
- zaviesť do prípravy kandidátov, do predmetu politická výchova, otázky z poľovníckeho trubačstva,

ako aj ďalšie významné návrhy, medziiným i to, aby v záujme rozvoja poľovníckeho trubačstva

u nás pracovala stála komisia, na úrovni ostatných komisií ÚV SPZ, ako kynologickej, streleckej a ďalších. Možnosti uplatnenia lesnice v našom praktickom i spoločenskom dianí sú široké. Naši „lesničiar“ vystúpili už na rôznych zasadnutiach nielen ÚV SPZ, ale aj na rokovaní okresných organizácií, vystúpili na hromadných poľovníckych podujatiach celoštátneho významu, napr. memoriály Karla Podhájskeho ap. Nie je to tak dlho, čo lesnica zaznieva v poľovníckych revíroch, v mestách i dedinách.

Presvedčili sme sa, že jej zvuk rozjasňuje tváre všetkých, ktorí ju majú možnosť počuť vnáša sebavedomie, poriadok aj istotu do srdca našich poľovníkov, zdobí naše poľovnícke podujatia.

DRŽITELIA

putovných pohárov a cien v súťažiach

JEDNOTLIVCI

Putovný pohár redakcie Poľovníctvo a rybárstvo:

- 1978 — A. Šikula, PZ Modra-pole — získal ho prvý raz
1979 — A. Šikula, PZ Modra-pole — putovný pohár redakcie mu ostáva, pretože súťaž prechádza do usporadúvania ÚV SPZ.

Putovný pohár ÚV Slovenského poľovníckeho zväzu:

- 1980 — J. Martiš, PZ Bojnice — získal ho prvý raz
1981 — J. Martiš, PZ Bojnice — získal ho druhý raz
1982 — J. Martiš, PZ Bojnice — získal ho tretí raz
1983 — J. Martiš, PZ Bojnice — získal ho štvrtý raz
1984 — J. Martiš, PZ Bojnice — získal ho natrvalo.

Putovná cena ÚV Slovenského poľovníckeho zväzu:

- 1985 — J. Martiš, PZ Bojnice — získal ju prvý raz
1986 — J. Martiš, PZ Bojnice — získal ju druhý raz.

SÚBORY

Putovný pohár redakcie Poľovníctvo a rybárstvo:

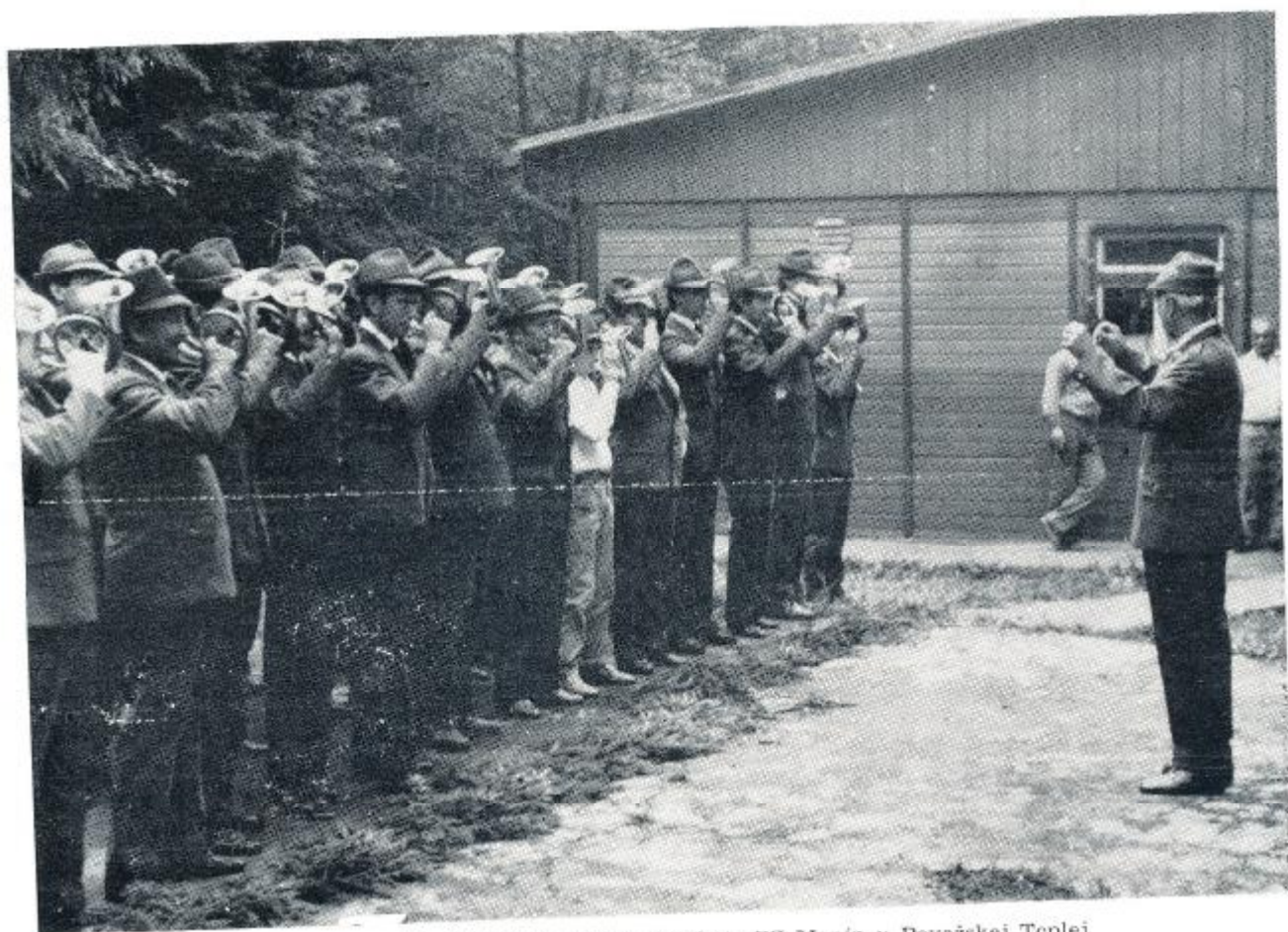
- 1978 — SLTS L. Hrádok (J. Ballo, J. Hýll, Š. Viskup) — získal ho prvý raz
1979 — LZ Smolenice (Ing. M. Šimek, A. Bukna, V. Písarík) — získal ho prvý raz, ale mu ostáva, súťaž začal poriadat' ÚV SPZ

Putovný pohár ÚV Slovenského poľovníckeho zväzu:

- 1980 — LZ Smolenice (Ing. M. Šimek, A. Bukna, V. Písarík) — získava ho prvý raz
1981 — LZ Smolenice (Ing. M. Šimek, A. Bukna, V. Písarík) — získava ho druhý raz
1982 — SOUL B. Štiavnica (M. Plenta, V. Zapalač, Z. Rendek) — získava ho prvý raz
1983 — SOUL B. Štiavnica (M. Plenta, V. Zapalač, Z. Rendek) — získava ho druhý raz
1984 — OV SPZ Michalovce (Š. Kubiček, T. Bevilaqua, J. Vasil) — získava ho prvý raz
1985 — LZ Smolenice (Ing. M. Šimek, A. Bukna, V. Písarík) — získava ho tretí raz a ostáva mu natrvalo

Putovná cena ÚV SPZ

- 1986 — SLS L. Hrádok (J. Auješký, M. Stupár, L. Kendrala) získava ju prvý raz

Signálom Vitame vás bol otvorený i IX. ročník súťaže na chate PZ Manín v Považskej Teplej

Niekoľkoročný
víťaz súťaže
Jozef Martiš,
PZ Bojnice

Najmladší
účastník
súťaže
Janko Jancik,
PZ Dúbrava-
Púchov

Ing. J. Holý,
riaditeľ v. v.,
SOUL Banská
Štiavnica

Dlhoročný
riaditeľ súťaží
Milan
Húzevka,
PZ Púchov

Z poverenia Ústredného výboru Slovenského poľovníckeho zväzu v Bratislave vydal Okresný výbor SPZ v Považskej Bystrici pri príležitosti konania X. jubilejného ročníka súťaže v trúbení Slovenských poľovníckych signálov.

Zostavil Milan Húževka, snímky Dr. Pavel Poruban, rok vydania 1987, náklad 1000 kusov. Povolil ONV, odbor kultúry v Považskej Bystrici č. 227/1987

Vytlačili: Polygrafické závody, n. p., závod 3, Trnava.